

Med det andet anbringende, som har to led, påberåber Kommissionen sig, at Retten i flere henseender har tilsidesat artikel 87, stk. 1, EF i sammenhæng med artikel 230 EF. Således har Retten tilsidesat begrebet støtte ved at fordre en nær sammenhæng mellem fordelene og det bindende tilsagn om statsmidler (første led), ved ikke at ville anerkende, at den franske stats annoncering af og tilbud om et aktionærlån til France Telecom udgjorde et forpligtende tilsagn om statsmidler (andet led) og ved ikke at tage det markedsøkonomiske investorprincip i betragtning ved vurderingen af, om der forelå en fordel for France Télécom (tredje led). Desuden har Retten tilsidesat den skønsmargin, der tilkommer Kommissionen, når den foretager komplekse økonomiske analyser, ved at udøve kontrol med hensigtsmæssigheden af den anfægtede beslutning (fjerde led).

Med det tredje anbringende hævder Kommissionen, at Retten har gengivet den anfægtede beslutning urigtigt, idet den anlagde den betragtning, at Kommissionen skulle have begrundet forekomsten af en særskilt fordel som følge af tilbuddet om en kreditbevilling på 9 mia. EUR til France Télécom yderligere, og idet den fastslog, at der var et væsentligt afbræk mellem tilkendegivelserne fremsat siden juli 2002 og annonceringen af aktionærlånet den 4. december 2002.

⁽¹⁾ EUT L 257 s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 25. august 2010 — Finanzamt Deggendorf mod Markus Stoppelkamp som kurator for Harald Raab, under konkurs

(Sag C-421/10)

(2010/C 317/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Deggendorf

Sagsøgt: Markus Stoppelkamp som kurator for Harald Raab, under konkurs

Præjudicielt spørgsmål

Er en afgiftspligtig person »en afgiftspligtig, der ikke er etableret i indlandet« som omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, når hjemstedet for den pågældende persons virksomhed er

beliggende i udlandet, eller gælder det som en yderligere betingelse, at den pågældende person ikke har privat bopæl i indlandet?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 27. august 2010 — Delphi Deutschland GmbH mod Hauptzollamt Düsseldorf

(Sag C-423/10)

(2010/C 317/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Delphi Deutschland GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Düsseldorf

Præjudicielt spørgsmål

Er de elektriske forbindelselementer, der nærmere er beskrevet i denne kendelse, omfattet af underposition 8536 69 i den kombinerede nomenklatur som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004 ⁽¹⁾, nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005 ⁽²⁾ og nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 ⁽³⁾, der er udstedt til ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif?

⁽¹⁾ EUT L 327, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 286, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 301, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 6. september 2010 — Peter Aladzov mod Zamestnik direktor na Stolichna direktsia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Sag C-434/10)

(2010/C 317/31)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Aladzhov

Sagsøgt: Zamestnik direktor na Stolichna direktsia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Præjudicielt spørgsmål

1) Skal et forbud mod at forlade en EU-medlemsstats område, som er blevet pålagt en statsborger i denne stat i vedkommendes egenskab af direktør i et handelsselskab, der er registreret efter den pågældende stats ret, på grund af dette selskabs udestående offentligretlige gældsforpligtelser, være i overensstemmelse med hensynet til beskyttelsen af den »offentlige orden« som fastsat i artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, når der foreligger de beskrevne faktiske omstændigheder i hovedsagen ledsaget af følgende omstændigheder:

1.1 I medlemsstatens forfatning er der ikke hjemlet nogen begrænsning af fysiske personers frie bevægelighed med henblik på at beskytte den offentlige orden.

1.2 Hensynet til den »offentlige orden« som grundlag for at pålægge det nævnte forbud er indeholdt i en national lov, der blev vedtaget for at gennemføre en anden af Den Europæiske Unions retsakter.

1.3 Hensynet til den »offentlige orden« i den nævnte direktivbestemmelses forstand omfatter også hensynet til at »beskytte andre statsborgernes rettigheder og frihedsrettigheder«, når en foranstaltning træffes til sikring af medlemsstatens budgetindtægter gennem betaling af offentligretlige gældsforpligtelser?

2) Følger det af de begrænsninger og betingelser, der er fastsat for unionsborgernes frie bevægelighed, og af de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på disses gennemførelse i henhold til EU-retten under omstændighederne i hovedsagen, at der ikke er noget til hinder for en national lovgivning, hvorefter medlemsstaten pålægger en af sine statsborgere i dennes egenskab af direktør i et handelsselskab, der er registreret efter den pågældende medlemsstats ret, den administrative tvangsforanstaltning »forbud mod at forlade landet« på grund af udestående offentligretlige gældsforpligtelser over for denne stat, der efter dennes ret betragtes som »betydelige« gældsforpligtelser, når proceduren for samarbejde mellem medlemsstaterne i henhold til Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger samt med

Kommissionens forordning (EF) nr. 1179/2008 af 28. november 2008 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2008/55 kan anvendes med henblik på betaling af denne gæld?

3) Skal proportionalitetsprincippet og de begrænsninger og betingelser, der er fastsat for unionsborgernes frie bevægelighed, og de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på disses gennemførelse i henhold til EU-retten, respektive kriterierne i artikel 27, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, under omstændighederne i hovedsagen fortolkes således, at de, når et handelsselskab, der er registreret efter en medlemsstats ret, har offentligretlig gæld, der efter denne stats ret betragtes som »betydelig gæld«, tillader, at en fysisk person, der er direktør i det pågældende selskab, forbydes at forlade den pågældende medlemsstat, når der samtidig foreligger følgende omstændigheder:

3.1 Eksistensen af en »betydelig« offentligretlig gæld anses for en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, en vurdering, som lovgiver har foretaget ved at indføre den konkrete administrative foranstaltning »forbud mod at forlade landet«.

3.2 Der er ikke hjemlet nogen bedømmelse af omstændigheder, der vedrører direktørens personlige adfærd og et indgreb i dennes grundlæggende rettigheder, såsom dennes ret til i et andet retsforhold at udøve en erhvervs-mæssig beskæftigelse, der er forbundet med udlandsrejser.

3.3 Følgerne for skyldnerselskabets handelsaktivitet og mulighederne for betaling af den offentligretlige gæld bedømmes ikke efter forbuddets pålæggelse.

3.4 Forbuddet pålægges på foranledning af en begæring, der har bindende karakter, såfremt det deri attesteres, at et konkret handelsselskab har en »betydelig« offentligretlig gæld, at gælden ikke er sikret med et beløb svarende til hovedstols- og rentebeløbet, og at den person, som ifølge begæringen skal pålægges forbuddet, er medlem af ledelsen i dette selskab.

3.5 Forbuddet gælder, indtil den offentligretlige gæld er betalt eller sikret fuldt ud, uden at der er fastsat regler for en efterprøvelse af dette forbud efter begæring indgivet af den berørte part til den myndighed, der har udstedt forbuddet, og uden at der tages hensyn til fristerne for gældens forældelse?